

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621203267
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5621203267.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému H. O., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom U. XX, v spore o zaplatenie 5733,58 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie o zaplatenie 1380,02 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 609,02 eura od 21. 7. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 23. 7. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 13. 8. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 15. 10. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 22. 10. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 17. 11. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 14. 12. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 13. 1. 2022 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 15. 2. 2022 do zaplatenia a zo sumy 100 eur od 16. 3. 2022 do zaplatenia, sa zastavuje.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 8. 2021, sa pôvodný žalobca (Q. Ú. W., a. s.) domáhal voči žalovanému zaplatenia 5733,58 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5733,58 eura od 21. 7. 2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 14. 3. 2017 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Q., a. s., na základe ktorej mu poskytol kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet číslo XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 19,2 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 5100 eur a bol povinný platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 170 eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam z jeho strany. Pred odstúpením na vymáhanie vystavil ku dňu 9. 7. 2021 výpis z bankovej knihy s konečným debetným stavom ku dňu 30. 6. 2021 vo výške -5733,58 eura.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku žalobe, doručenom súdu dňa 16. 2. 2022, uviedol, že so žalobcom sa dohodol na mesačných splátkach dlhu a dňa 11. 1. 2022 mu bol doručený žalobcom súhlas so splácaním dlhu po 100 eur mesačne.

3. Žalobca nevyužil svoje procesné právo v zmysle zákonného ustanovenia § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku a ku vyjadreniu žalovaného ku žalobe sa nevyjadril, hoci bol na to vyzvaný uznesením zo dňa 23. 2. 2022, ktoré prevzal dňa 25. 2. 2022.

4. Uznesením zo dňa 11. 11. 2021 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že pôvodný žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., z dôvodu postúpenia žalovanej pohľadávky po začatí konania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 25. 3. 2022, vzal žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie 609,02 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania, bez uvedenia dôvodu a v časti o zaplatenie 771 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, z dôvodu úhrad vykonaných žalovaným dňa 22. 7. 2021 vo výške 100 eur, dňa 12. 8. 2021 vo výške 100 eur, dňa 14. 10. 2021 vo výške 57 eur, dňa 21. 10. 2021 vo výške 100 eur, dňa 16. 11. 2021 vo výške 57 eur, dňa 13. 12. 2021 vo výške 57 eur, dňa 12. 1. 2022 vo výške 100 eur, dňa 14. 2. 2022 vo výške 100 eur a dňa 15. 3. 2022 vo výške 100 eur, späť a navrhol, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť mu 4353,56 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5124,56 eura od 21. 7. 2021 do 22. 7. 2021, zo sumy 5024,56 eura od 23. 7. 2021 do 12. 8. 2021, zo sumy 4924,56 eura od 13. 8. 2021 do 14. 10. 2021, zo sumy 4867,56 eura od 15. 10. 2021 do 21. 10. 2021, zo sumy 4767,56 eura od 22. 10. 2021 do 16. 11. 2021, zo sumy 4710,56 eura od 17. 11. 2021 do 13. 12. 2021, zo sumy 4653,56 eura od 14. 12. 2021 do 12. 1. 2022, zo sumy 4553,56 eura od 13. 1. 2022 do 14. 2. 2022, zo sumy 4453,56 eura od 15. 2. 2022 do 15. 3. 2022 a zo sumy 4353,56 eura od 16. 3. 2022 do zaplatenia. V podaní uviedol, že žalovaný vyplnil žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty Nákupná karta dňa 14. 3. 2017. Žiadosť žalovaného bola bankou schválená dňa 14. 3. 2017. Žalovaný začal úver čerpať dňa 30. 5. 2017. Listom zo dňa 2. 9. 2018 vyhlásil jeho právny predchodca predčasnú splatnosť úveru, z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaným. Keďže úver, poskytnutý žalovanému, mal charakter revolvingového úveru, nebolo možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov. V predloženej zmluvnej dokumentácii sa však nachádza indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 2544,34 eura, poplatkov vo výške 19,90 eura, štandardného úroku vo výške 2580,22 eura a sankčného úroku vo výške 589,12 eura.

6. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené, a ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti a žalovaného, ktorý v deň pojednávania súdu telefonicky oznámil, že zo zdravotných dôvodov sa pojednávania nezúčastní a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

8. Žalovaný ako dlžník a Q. Ú. W., a. s. ako veriteľ uzavreli dňa 14. 3. 2017 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Nákupná karta a zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 52765988, v ktorej si dojednali poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského revolvingového úveru, s výškou úverového rámca 5100 eur, výškou mesačnej splátky 170 eur, splatnej v 25. deň v kalendárnom mesiaci a s úrokovej sadzby 22,8 % ročne. V článku III. zmluvy bol uvedený výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá pri predpokladoch, že klient vyčerpá úver platbou kartou obchodníka dňa 1. 4. 2017 vo výške schváleného úverového rámca, pri počte splátok 12, prvá až predposledná splátka je 425 eur, posledná splátka je 1148,37 eura, predstavuje 25,31 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 23,06 %, celková čiastka na úhradu 5823,37 eura. V článku V. ods. 35 obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Q. Ú. W., a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., bolo upravené oprávnenie veriteľa v prípade, že dlžník nezaplatí ani na základe výzvy splátku úveru, vyhlásiť úver za predčasne splatný. Z výpisu z nákupnej karty Quatro mal súd preukázané, že žalovaný čerpal výbermi z bankomatov peňažné prostriedky spolu vo výške 10400 eur a zaplatil spolu 8145 eur. Dňa 2. 8. 2018 bol žalovaný predžalobnou upomienkou vyzvaný na úhradu dlžnej sumy vo výške 510 eur a upozornený na možnosť zosplatenia úveru v prípade neuhradenia splátky splatnej v mesiaci jún 2018. Žalovaný upomienku prevzal dňa 8. 8. 2018. Dňa 2. 9. 2018 veriteľ oznámil žalovanému, že úver zosplatil a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 5447,87 eura.

9. Dňa 11. 1. 2022 žalobca oznámil žalovanému, že na základe ich dohody a vydaného súhlasu so splácaním dlžoby formou splátok je dohodnutý termín splatnosti mesačných splátok v sume 100 eur k 15. dňu v mesiaci.

10. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie 1380,02 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 609,02 eura od 21. 7. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 23. 7. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 13. 8. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 15. 10. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 22. 10. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 17. 11. 2021 do zaplatenia, zo sumy 57 eur od 14. 12. 2021 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 13. 1. 2022 do zaplatenia, zo sumy 100 eur od 15. 2. 2022 do zaplatenia a zo sumy 100 eur od 16. 3. 2022 do zaplatenia, zastavil, nakoľko žalobca vzal podanú žalobu v uvedenej späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Keďže ku späťvzatiu žaloby v časti došlo pred začatím pojednávania, súd nezisťoval stanovisko žalovaného ku späťvzatiu žaloby v časti, nakoľko aj jeho prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 14. 3. 2017 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

21. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného

práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

22. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

23. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

24. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

26. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu v zostávajúcej časti zamietol, nakoľko mal preukázané premlčanie žalovaného nároku. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Nákupná karta a zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom (Q. Ú. W., a. s.) a žalovaným. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že Q. Ú. W., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Nákupná karta a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru s úverovým rámcom vo výške 5100 eur a s výškou mesačnej splátky 170 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný, naopak, pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovaného v zmluve), jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákonného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s prechodným ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v konaniach, predmetom ktorých je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začatých po 5. 12. 2018, nemožno vymáhať premlčané právo. V zmysle dôvodovej správy ku zákonu číslo 343/2018 Z. z., ktorým bol Občiansky zákonník doplnený o uvedené zákonné ustanovenia, sa vymáhaním premlčaného práva rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, a to povinnosť uhrádzať riadne a včas dojednané splátky, neplnil. Právny predchodca žalobcu preto vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 2. 9. 2018. Súd mal v konaní preukázané, že oprávnenie právneho predchodcu žalobcu žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v článku V. ods. 35 obchodných podmienok. Zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premlčacej doby v prípadoch, keď sa v dôsledku nesplnenia niektorej zo splátok stane zročným celý dlh v súlade so zákonným ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/34/2018, podľa ktorého: „Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je teda úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Preto, ak z ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje špeciálnu úpravu vyplýva, že v prípade predčasnej splatnosti

celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala, a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou, vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby, je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety §-u 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala.“ Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/276/2017, podľa ktorého: „Žalobca sa svojimi odvolacími dôvodmi celkom míňa s podstatou § 103 Obč. zák., z ktorého zreteľne vyplýva dvojaké počítanie premlčacích dób pri dlhoch splatných v splátkach: premlčacia doba plynie samostatne vo vzťahu ku každej splátke, čo vyplýva z prvej vety tohto paragrafu; ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane splatným celý dlh, plynie premlčacia doba zvyšku dlhu od splatnosti nesplnenej splátky. Ani v jednom prípade teda neplynie premlčanie od úkonu, ktorý žalobca v odvolací označuje ako „vyhlásenie splatnosti celého úveru“. Takýto úkon svojím obsahom môže byť len úkonom podľa § 565 Obč. zák., teda prejavom veriteľa v prípade omeškania s niektorou splátkou, že žiada aj splatenie zvyšného dlhu (tzv. strata výhody splátok). Ale práve pre tento prípad druhá veta § 103 Obč. zák. jasne ustanovuje, že premlčacia doba zvyšného dlhu plynie od splatnosti nesplnenej splátky, a nie od dátumu urobenia úkonu v zmysle § 565 Obč. zák.“ Rovnaký právny názor vyslovil Krajský súd v Trnave aj v rozsudku sp. zn. 26Co/158/2017. Prihliadajúc ku zákonnému ustanoveniu § 103 Občianskeho zákonníka, v súlade s vyššie citovanými právnymi názormi, súd skúmal, kedy sa stala splatnou splátka úveru, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru). Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty troch mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie uvedeného práva, spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorniť dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26CoCsp/7/2021: „Ustanovením § 53 ods. 9 O.z. sa totiž nijako nenovalizovalo ustanovenie § 103 O.z., preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu využitia práva žiadať splatenie celého úveru ako to nesprávne namieta odvolateľ. Ako už bolo uvedené, keď § 53 ods. 9 O.z. umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 O.z.. Preto od zročnosti tejto splátky (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia. Pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby je teda potrebné zistiť, s ktorou konkrétnou splátkou bol dlžník v čase vykonania tohto práva zo strany veriteľa v omeškaní práve tri mesiace (nie dlhšie) a od jej zročnosti potom plynie premlčacia doba zvyšku dlhu podľa § 103 O.z.“ Prihliadajúc k zákonnej úprave § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, aj v súlade s uvedeným právnym názorom, mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25. 5. 2018, so zaplatením ktorej bol žalovaný ku dňu uplatnenia práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka (2. 9. 2018) viac ako tri mesiace v omeškaní (ktoré uplynuli 25. 8. 2018; vo vzťahu ku ďalším splátkam splatným od 25. 6. 2018 ešte ku dňu 2. 9. 2018 neuplynuli tri mesiace omeškania). Keďže všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 25. 5. 2018, uplynula dňa 25. 5. 2021. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 27. 8. 2021, bol žalovaný nárok v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný. Už len okrajom súd poukazuje na skutočnosť, že ani neplynutie lehôt na uplatnenie práv na súde na základe zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov nemalo za následok včasnosť uplatnenia nároku žalobcu na súde. V zmysle § 1 písm. a) uvedeného zákona, lehoty na uplatnenie práva na súde neplynuli od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020, t. j. 35 dní a v zmysle § 8 písm. a) uvedeného zákona od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021, t. j. 41 dní, spolu 76 dní. Žaloba však bola podaná na súde po viac ako 3 mesiacoch od uplynutia doby 3 rokov od splatnosti splátky splatnej dňa 25. 5. 2018.

28. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalovanému voči žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalovaného v

konaní predstavoval 5162,58 eura (v časti o zaplataenie 4353,56 eura, v ktorej bola žaloba zamietnutá + 609,02 eura, v časti o zaplataenie ktorých bolo konanie zastavené bez uvedenia dôvodu, pričom žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že zastavenie konania v uvedenej časti procesne zavinił žalovaný a v časti o zaplataenie 200 eur, v ktorej bola žaloba vzatá späť z dôvodu úhrad vykonaných žalovaným ešte pred podaním žaloby na súd, t. j. bez procesného zavinenia žalovaného), čo v percentuálnom vyjadrení činí 90 %, jeho neúspech 571 eur (v časti o zaplataenie ktorých bolo konanie zastavené v dôsledku úhrad žalovaným po podaní žaloby, teda v dôsledku procesného zavinenia žalovaného), čo v percentuálnom vyjadrení činí 10 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovaného potom predstavoval 80 % (90 % - 10 %). Súd preto priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.